

اسلام عادات و رسوم ملل را برنگ توحید و فضیلت در آورد

خداوند در این سال نو ما را در بنانه عنایت و رحمت خود بدارد: و این فصل جدیدی که بروی ما باز شده گشایش در های سعادت مآقرار دهد: و ما را با استفاده از سرمایه عمر و مقاومت در برابر خوهای زشت و عادات ناشایست موقوف دارد و اختلاف و بدبینی را یکسره از میان ما بردارد:

عید نوروز از عیدهای مخصوص و باستانی ایران است که دین مقدس اسلام آنرا محترم دانسته و وسیله توجه به هدف عالی اسلام که خداپرستی و توحید است قرار داده. دین اسلام در هر جا که نفوذ کرد شرک و عادات زشت و رسوم جاهلیت را از میان برد و رسمهای خوب و عادات مفید را باقی گذارد و آنرا برنگ دین یعنی توحید و تقوی و فضیلت در آورد.

آثار عتیقه دوره های تاریخی ایران را که نماینده روحیه و افکار هر زمانی است در موزه ایران دقت نمائید؟ خوب متوجه میشوید که افکار و عادات ایرانی ها قبل از اسلام چگونه بوده و به چه صورتی در آمده؟ در آثار قبل از اسلام اولاً شاهکارهاییکه نماینده ذوق فوق العاده باشد چندان نمی بینید، و دیگر آنکه بیشتر آثار قبل از اسلام آلات جنگی مانند شمشیر و سپر و نیزه و یا آلات زینت است، ولی وقتی بتالارهای آثار بعد از اسلام وارد میشوید در آن آثار، رونق و ابتکارهای مخصوصی مینگرید و خوب مشاهده میکنید که ایرانیها دارای روح تازه و معنویت خاصی شده اند، ذوقها بکار افتاده و هوشها بجنبش آمده ولی نه تنها ذوق و قریحه است، بلکه در خلال آن نورایمان و خدا پرستی تجلی مخصوصی دارد! شمشیرهای قیمتی است ولی در صفحه و دسته آن آیات قدرت و قهر نقشه بسته، کاشیها و ظروف پر بها است ولی اسماء الله، در آن با خطوط مخصوص نوشته شده سردرها و کتیبهها با آیات قرآن تزیین شده، از همه اینها معلوم میشود جنگ و صلح و ذوق و قریحه همه بنام خدا و برنگ تقوی در آمده، و دیگر آداب و عادات و رسوم خوب ایران هم که پس از اسلام باقی مانده بصورت بهتر و عالیتری در آمده.

عید نوروز ایران قبل از اسلام روز هدیه و قدردانی از خدمتگذاران بدولت بود، پادشاهان بامراء و لشکریان و کشوریان انعامها میدادند و از آنها تفدها میکردند و محبوسین را آزاد مینمودند و نسبت به بعضی مجرمین تخفیف میدادند و کدورت های خانوادگی بصلح و آشتی تبدیل میشد، اغنیاء اتفاقاً هم میکردند و فقرا و زیر دستان رسیده گی می نمودند، اینها همه آثار خوب این روز بود که اولیاء دینی از این اعمال تمجید کردند، حتی در احادیث

ما وارد شده که بعضی از ائمه شیعه علیهم السلام از طرف خلفاء در این عید می نشستند و از بزرگان ایران پذیرائی میکردند و نسبت بآنها نفقه میفرمودند ، حدیثی از امام جعفر صادق - علیه السلام است که فرمود نوروز عید بست که عرب آنرا ضایع گذاشت و فارسیان آنرا زنده کردند .

از طرف دیگر در این عید ایرانیان در برابر آتش نیایش میکردند و طبقات دهاقین و رعیت ها بیادشاهان سجده مینمودند ، از بعضی درختها یا آفتاب و ماه طلب خوشی و سعادت می کردند و دفع بلا و مصائب را از آنها می طلبیدند ، اینها رسوم بد و عادات زشت بود که اسلام برداشت و دستور داد بمبدء مقتدر و توانای عالم در این روز متوجه شوند و از او خیر و سعادت بطلبند و در هنگام تحویل نماز بخوانند و دعائی بخوانند که مضمونش چنین است :

ای پروردگاری که تغییر دلها و بینشها بدست تو است ای خداوندی که سال و احوال را بصورت و حال تازه در میآوری : حال ما را نیک گردان و ما را بهتر از آنچه که هستیم نما :

چه ، اولیاء تربیت اسلام بعد کامل مراغب هدف توحید و خداپرستی بودند ، و همه عادات و عواطف مردم را بدانسو متوجه مینمودند ، و حقیقت عید را آنروزی میدانستند که مردم و ملل دنیا همه یک خدا را عبادت کنند و زمین را معبد بزرگ خدا بدانند و همیشه دست قدرتی که این عالم بی پایان را میگرداند در خلال شب و روز و تغییر فصول به بینند و همه جهانیان بار آفت و مهربانی یکدیگر را برای نزدیکی باین دربار بزرگ کمک نمایند و هر روز را روز جدیدی بدانند و هر ساعت خود را در زندگانی نوی بنگرند .

برادران و خواهران مسلمان و ایرانی : از سال گذشته چنین روزی تا امروز ما همه اهل زمین بوسیله این سیاره با ستاره کوچک زمین ، در این فضای بیکران هزارها فرسخ مسافت پیموده ایم بعضی منظومه های شمسی و مملکت های بزرگ خدا نزدیک شده ایم و از بعضی دور شده ایم و از سرحدات بزرگی گذشته ایم و در اطراف دریای نور آفتاب یکدوره سیر نموده ایم ، اینک بسر منزل سال گذشته وارد شده ایم و از امروز دوبر مرتبه بسیر خود در پروازیم ، هر یک از ما چندان مرتبه دیگر با کره زمین این عوالم را سیر نمائیم خدایمانند ، ولی نکته اینجا است که اینهمه مسافت هارا پیمودیم و از همه جا بیخبریم ، در سفریم ولی افسرده و دل مرده ایم ، چون گرفتار اوهام و خیالات خود میباشیم و در زندان شهوات و افکار خود مبتلا هستیم و سرگرم سود و زیان جزئی خودیم و از سود و زیانها و مناظر گوناگون خلقت و سیر سریع زندگانی غافلیم؟! فقط گاهی متوجه سیر و حرکت جهان ، میشویم ، که آثاری در زندگانی ما ظاهر میشود ، گاهی می نگریم که با آفتاب نزدیک شدیم میوه ها و غله های ما رسیده و از کشته خود بهره مند شده ایم ، و زرع خود را میدرویم ،

گاه آثار پاییز نمایان میشود از آفتاب کم کم دور میشوند قیافه موجودات از دوری نور افسرده میگردد، رنگ برگها زرد میشود، دنبال آن زمستان با برف و بوران و سرما سرما میتازد، و همه زنده گان از ترس سرما وهیبت غضبناک طبیعت بزیر زمینها و بن غارها و درون ساختمانها پناهنده میشوند و از شدت برودت بآتش متوسل میگرددند، چون کار سخت شد و سرما تاخت و تاز خود را نمود، دو مرتبه لطف حق تجدد میدهد و عنایت نور باز گشت مینماید، زمین خود را به برج حمل میرساند، شب و روز متساوی میگردد و دست قدرت روپوش برف و یخ را برمی چیند، گیاههای افسرده را از خواب بیدار میکنند، آشه شمس بنماید گی پروردگار از آنها نوازش مینماید و حله سبز بقامت درختان می بوشاند، آهنگ و غلغله حیاة در کوه و هامون میپیچد نوای تسیح از نسیم هوا و زمزمه مرغان و اهتزاز طبیعت بلند میشود، نوباوه گان حیاة از میان شکوفه سر بر آورده بروی انسان میخندند و بانسان لذت صبر و مقاومت را میفهمانند، حشرات و زنبور عسل باطراف گلها میگردند و قصیده سعی و عمل میخوانند، خلاصه همه طبیعت بانسان درس صبر و کوشش وجود و بخشش و حق پرستی و نشاط می آموزد، اما افرادی از انسان در تاریکی روح و اندوه خود افسرده اند، گلها و گیاهها بهشتیانی پروردگار از زیر توده های خاک و گل سر بیرون می آورند و جمال خود را ظاهر میسازند، انسان هم باید خود را جزئی از این عالم بداند و جمال حقیقی خود را از زیر خروارها عادات و تقلیدهای ناروا بیرون آورده و نمایان سازد.

بچهره شدن چون پری کی توانی   باخلاق مانده شو سر پری را

درخت تو گسر بار دانش بیارد   بسزیر آوری چرخ نیلوفریرا

شما هم ای مردمان مسلمان و باعاطفه ایرانی که خداوندان مکتب و ثروت میباشید از این عالم مقابل خود درس جود و بخشش و خدا پرستی بیاموزید. مستمندان را نوازش کنید برهنگان را ببوشانید بلباسهای فاخر خود و خانواده خود و بیوی غذاهای لذیذتان دل بیچاره گان را بدرد میآرید. دود دل آنها را بر نیا نگیزید: و متوجه اطراف و همسایه و خویشاوند باشید: همان میول و عواطف که شما دارید آنها و اطفال مصوم آنها هم دارند، سوختن جمعی که در یک مملکت زنده می کنند بآتش فقر، و مستغرق بودن جمعی دیگر در هر گونه نعمت، آثار شومی در بر دارد:

خداوند بهمه شما توفیق وظیفه شناسی و انجام عمل نیک عنایت کند و همه را در پناه خود بدارد.